เรื่องเสร็จที่ ๘๑๙/๒๕๔๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง กำหนดระยะเวลาการขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัล

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้มีหนังสือที่ ปง ๐๐๐๕.๑๑ / ๓๓๐๙ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๕[๑] กำหนดว่า ในกรณีที่มีการแจ้งความนำจับหรือนำสืบทรัพย์สิน สืบสวน จับ หรือสอบสวนในความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือมีการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ แต่คำสั่งศาลเป็นที่ยุติภายหลังวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้บุคคลผู้ดำเนินการดังกล่าวมีสิทธิขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามระเบียบนี้ และข้อ ๒๑[๒] วรรคหนึ่งของระเบียบดังกล่าวกำหนดว่า การขอรับเงินสินบนและเงินรางวัลให้ผู้มีสิทธิได้รับยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งศาลเป็นที่ยุติ โดยข้อ ๓[๓] ของระเบียบดังกล่าวได้กำหนดนิยามคำว่า "คำสั่ง

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๑๒๘๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

[๑] ข้อ ๒๕ ในกรณีที่มีการแจ้งความนำจับหรือนำสืบทรัพย์สิน สืบสวน จับ หรือสอบสวน ในความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน หรือมีการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ แต่คำสั่งศาลเป็นที่ยุติภายหลังวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้บุคคลผู้ดำเนินการดังกล่าวมีสิทธิขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามระเบียบนี้

[๒] ข้อ ๒๑ การขอรับเงินสินบนและเงินรางวัล ให้ผู้มีสิทธิได้รับยื่นคำขอต่อเลขาธิการภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งศาลเป็นที่ยุติ หรือภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มีการส่งมอบทรัพย์สินหรือเงินให้กับรัฐบาลไทยหรือหน่วยงานของรัฐบาลไทย สำหรับคดีที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินนอกราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี

การขอรับเงินรางวัลเพิ่มเฉพาะตัวตามข้อ ๒๐ ให้ยื่นภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เสียชีวิตหรือได้รับอันตราย แล้วแต่กรณี

[๓] ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

ฯลฯ ฯลฯ

"คำสั่งศาลเป็นที่ยุติ" หมายความว่า คำสั่งของศาลที่ให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินอันเป็นที่ยุติตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ ปปง.

ฯลฯ ฯลฯ

ศาลเป็นที่ยุติ" ว่า คำสั่งของศาลที่ให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินอันเป็นที่ยุติตามมาตรา ๕๓[๔] แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฯ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินพิจารณาแล้วเห็นว่า มาตรา ๕๓[๔] วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ กำหนดให้คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๗[๖] วรรคสอง กำหนดว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งอาจอุทธรณ์ ฎีกา หรือร้องขอให้พิจารณาใหม่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาเช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๙[๗] กำหนดว่า การอุทธรณ์นั้นให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลชั้นต้นซึ่งมีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนดหนึ่งเดือน สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงขอหารือว่า กำหนดระยะเวลาการขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

---

[๔] มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลไต่สวนแล้วเห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๐ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นหรือกำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์ หากไม่สามารถคืนทรัพย์สินหรือคุ้มครองสิทธิได้ ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๕๐ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการหรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าว และให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

[๕] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

[๖] มาตรา ๑๔๗ คำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งตามกฎหมายจะอุทธรณ์ หรือฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ไม่ได้นั้น ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านเป็นต้นไป

คำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งอาจอุทธรณ์ ฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ได้นั้น ถ้ามิได้อุทธรณ์ ฎีกา หรือร้องขอให้พิจารณาใหม่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาเช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง ถ้าได้มีอุทธรณ์ ฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ และศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นซึ่งพิจารณาคดีเรื่องนั้นใหม่มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๒ คำพิพากษาหรือคำสั่งเช่นว่านั้นให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีจากสารบบความ

คู่ความฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจยื่นคำขอต่อศาลชั้นต้นซึ่งพิจารณาคดีนั้นให้ออกใบสำคัญแสดงว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีนั้นได้ถึงที่สุดแล้ว

[๗] มาตรา ๒๒๙ การอุทธรณ์นั้นให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อศาลชั้นต้นซึ่งมีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และผู้อุทธรณ์ต้องนำเงินค่าธรรมเนียมซึ่งจะต้องใช้แก่คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งตามคำพิพากษาหรือคำสั่งมาวางศาลพร้อมกับอุทธรณ์นั้นด้วย ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นสำเนาอุทธรณ์ต่อศาลเพื่อส่งให้แก่จำเลยอุทธรณ์ (คือฝ่ายโจทก์หรือจำเลยความเดิมซึ่งเป็นฝ่ายที่มิได้อุทธรณ์ความนั้น) ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๕ และ ๒๓๖

ฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๕ กรณีคำสั่งศาลเป็นที่ยุติจะถือกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีหรือหนึ่งปีหนึ่งเดือนโดยรวมกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ ฎีกา ด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าขณะนี้ได้มีผู้มีสิทธิได้รับเงินรางวัลยื่นคำขอรับเงินรางวัลต่อเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุดตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖ และข้อ ๒๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้พิจารณาคำขอรับเงินรางวัลกรณีนี้แล้วมีความเห็นว่า การนับระยะเวลายื่นขอรับเงินรางวัล ถ้าพิจารณาว่าคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินนั้นถึงที่สุดเมื่อระยะเวลาให้ยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้สิ้นสุดลงแล้ว บุคคลดังกล่าวยังคงมีสิทธิยื่นคำขอรับเงินรางวัลอยู่ กรณีจึงมีปัญหาว่าคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุดนั้นจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง หรือเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าคู่ความในคดีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินได้อุทธรณ์คำสั่งศาลแต่อย่างใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๑) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงข้างต้นแล้วเห็นว่า ข้อ ๓[๘] ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดนิยามคำว่า "คำสั่งศาลเป็นที่ยุติ" หมายความว่า คำสั่งของศาลที่ให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินอันเป็นที่ยุติตามมาตรา ๕๓[๙] แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๕๓[๑๐] วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินฯ กำหนดให้คำร้องขอให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด จึงต้องพิจารณาว่าคำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุดเมื่อใด และเนื่องจากมาตรา ๕๙[๑๑] วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดว่า การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธี

---

[๘] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

[๙] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

[๑๐] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

[๑๑] มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

พิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม กรณีนี้จึงต้องพิจารณามาตรา ๑๔๗[๑๒] แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่กำหนดว่า คำพิพากษาถึงที่สุดมี ๓ กรณี คือ

๑. กรณีคำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งตามกฎหมายจะอุทธรณ์ หรือฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ไม่ได้นั้น ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านเป็นต้นไป

๒. กรณีคำพิพากษาหรือคำสั่งใดซึ่งอาจอุทธรณ์ ฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาใหม่ได้นั้นถ้ามิได้อุทธรณ์ ฎีกา หรือร้องขอให้พิจารณาใหม่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ ให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาเช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

๓. กรณีที่มีการอุทธรณ์ ฎีกา หรือมีคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ และศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาหรือศาลชั้นต้นซึ่งพิจารณาคดีเรื่องนั้นใหม่ มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๒[๑๓] แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง คำพิพากษาหรือคำสั่งเช่นว่านั้นให้ถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่วันที่มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีจากสารบบความ

ปัญหาที่สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ขอหารือมานั้นเป็นกรณีคำสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑[๑๔] แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งหากคู่ความมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งได้แต่มิได้อุทธรณ์ภายในเวลาที่กำหนดไว้ จึงต้องถือว่าเป็นที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาเช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๔๗[๑๕] วรรคสอง และมาตรา ๒๒๙[๑๖] แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง โดยได้มีแนวคำ

---

[๑๒] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

[๑๓] มาตรา ๑๓๒ ให้ศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีเสียจากสารบบความได้โดยไม่ต้องมีคำวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นเรื่องนั้น และให้กำหนดเงื่อนไขในเรื่องค่าฤชาธรรมเนียมตามที่เห็นสมควร

(๑) เมื่อโจทก์ทิ้งฟ้อง ถอนฟ้อง หรือไม่มาศาลในวันนัดพิจารณา ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๗๕ และมาตรา ๑๙๓ ทวิ

(๒) เมื่อโจทก์ไม่หาประกันมาให้ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๓ และ ๒๘๘ หรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายขาดนัดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙๘, ๒๐๐ และ ๒๐๑

(๓) ถ้าความมรณะของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งยังให้คดีนั้นไม่มีประโยชน์ต่อไป หรือถ้าไม่มีผู้ใดเข้ามาแทนที่คู่ความฝ่ายที่มรณะดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒

(๔) เมื่อศาลได้มีคำสั่งให้พิจารณาคดีรวมกันหรือให้แยกกันซึ่งเป็นเหตุให้ต้องโอนคดีไปยังอีกศาลหนึ่งดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ และ ๒๙

[๑๔] มาตรา ๕๑ เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

[๑๕] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

[๑๖] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

พิพากษาศาลฎีกากำหนดในเรื่องดังกล่าว คือ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๐๒/๒๕๔๓[๑๗] วินิจฉัยว่า กำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ให้เริ่มนับเมื่อสิ้นสุดกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกา แล้วไม่มีฝ่ายใดอุทธรณ์หรือฎีกา และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๒๐/๒๕๔๒[๑๘] วินิจฉัยว่า เมื่อศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาและไม่มีการอุทธรณ์ต่อไป คดีจึงถึงที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาอุทธรณ์ได้สิ้นสุดตามมาตรา ๑๔๗[๑๙] แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ดังนั้น ในกรณีคำร้องขอให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๓[๒๐] วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดให้ยื่นคำร้องภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด นั้น จึงหมายความว่า ภายในหนึ่งปีเมื่อกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกาได้สิ้นสุดลงแล้วแต่ไม่มีฝ่ายใดอุทธรณ์หรือฎีกา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเห็นว่าในกรณีที่คู่ความมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินแต่มิได้อุทธรณ์คำสั่งศาลนั้น กำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามข้อ ๒๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลในการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖ จะเริ่มต้นนับเมื่อระยะเวลาหนึ่งปีหนึ่งเดือนได้ผ่านพ้นไปแล้วตามนัยมาตรา ๕๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)
รองเลขาธิการฯ
รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ธันวาคม ๒๕๔๖

---

[๑๗] คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๐๒/๒๕๔๓ ได้พิพากษาว่า กำหนดเวลา "หนึ่งปีนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด" ในการยื่นคำร้องขอคืนของกลางตาม ป.อ. มาตรา ๓๖ หมายถึง กำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่คดีเรื่องนั้นถึงที่สุด โดยเริ่มนับเมื่อสิ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์หรือฎีกาแล้วไม่มีฝ่ายใดอุทธรณ์หรือฎีกา มิใช่นับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งริบของกลางแล้วไม่มีฝ่ายใดอุทธรณ์ และแม้จำเลยจะมิได้อุทธรณ์ในเรื่องริบของกลางแต่จำเลยยังอุทธรณ์เรื่องขอให้รอการลงโทษจำคุกอยู่ คดียังไม่ถึงที่สุด

[๑๘] คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๗๒๐/๒๕๔๒ ได้พิพากษาว่า คดีก่อนศาลชั้นต้นอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ และไม่มีการอุทธรณ์ต่อไป คดีจึงถึงที่สุดตั้งแต่ระยะเวลาอุทธรณ์ได้สิ้นสุดตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๔๗ วรรคสอง คือวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ ขณะคดีก่อนยังไม่ถึงที่สุดเพราะอยู่ในระยะเวลาอุทธรณ์ การที่โจทก์ฟ้องคดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดีก่อนอันต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๑๔๘ ประกอบ พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา ๑๕๓

[๑๙] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖, ข้างต้น

[๒๐] โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น